

Tisztelt Vendégeink,

Kedves Kollégáim és Barátaim!

A LIGA Szakszervezetek életének jelentős állomásához érkezett. Maga mögött hagyta tinédzseréveit, és most erős, aktív -és remélem- vonzó szervezetként tekinthet vissza az elmúlt húsz évre.

A LIGA Szakszervezetek egész korán, a rendszerváltozás hőskorszakában, elsőként jött létre, hogy független érdekképviseleti szervezetként, demokratikus alapokon szerveződve, alternatívát kínáljon a munkavállalók számára.

Az elmúlt 20 évben a hazai szakszervezeti mozgalom ellentmondásosan fejlődött, a társadalmi beágyazódottsága sajnos nem az elvárásainknak megfelelően alakult.

Ennek egyik oka a társadalom nagy fokú atomizáltsága, másrészt a kollektív érdekérvényesítés háttérbe szorulása, de szerepet játszik ebben a hazai szakszervezetek megosztottsága is.

Az elmúlt években felismerve a szakszervezeti mozgalom szétaprózódottságának következményeit, konföderációnk egyre több szakszervezet részére kínálta fel az együttműködés lehetőségét és mára – ellentétben az országos és nemzetközi tendenciákkal – egy folyamatosan erősödő, növekvő befolyású szervezetté vált.

Ezt a folyamatot elsőként a Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetségével, majd a Villamosenergia-ipari Szakszervezeti Szövetséggel és a Magyar Orvosok Szövetségével történt egyesülés jelezték. De az évente tagfelvételt kérő több-tucatnyi szervezet is jó indikátora annak, hogy a LIGA Szakszervezetek helyes úton jár.

Ami a jövőt illeti meggyőződésem, – és ezt a nemzetközi tapasztalatok is megerősítik –, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom integrációja mindannyiunk érdeke. Egységes és erős szakszervezeti mozgalomra van szüksége a magyar munkavállalóknak!

Ennek érdekében továbbra is teljes körű együttműködést ajánlunk mindazon szakszervezetek számára, akik céljainkkal és törekvéseinkkel egyet értenek. Innét is üzenünk szakszervezeti testvéreinknek, hogy a LIGA stratégiai céljai között a mozgalom integrációja ez egyik legfontosabb cél.

Ez – bár lehet, hogy ez egy kissé magasztosnak tűnik, de az ünneplés erre végül is alapot ad – a LIGA egyik küldetése is.

Visszatérve ismét a múltra, a LIGA Szakszervezetek útja a kezdettől a munkavállalók gazdasági és szociális jogaiért való határozott – és ha kell harcos – kiállás. Ezen az úton jó néhány olyan eredményt értünk már el, amelyre méltán lehetünk büszkék. Ugyanakkor többségben vannak azok a feladatok, amelyek még előttünk állnak.

A rendszerváltozás nagy feladata lett volna a szociális ellátórendszerek átalakítása és egyúttal a közteherviselés korszerű és igazságos rendszerének megteremtése, amely azóta is várat magára.

A nagy ellátórendszerek hatékonyabb működtetése érdekében a politikai erők képtelenek megteremteni a társadalmi konszenzust.

Az elmúlt időben számos rossz megoldási kísérlet elszenvedői voltunk, a társadalmi párbeszéd – ha egyáltalán törekedtek is erre – formális maradt, vagy nem is volt.

Mindannyiunk emlékezetében frissen élnek még a társadalombiztosítás magánosítására tett kormányzati erőfeszítések, melyek nem kis részben épp a LIGA Szakszervezetek által

létrehozott társadalmi szolidaritás eredményeként hiúsultak meg végül.

Sajnos a kormányzat nem tanul a korábbi hibáiból. Nap, mint nap tanúi vagyunk annak, hogy előkészítetlen, és az érdekegyeztetés alapvetői normáit figyelmen kívül hagyó kormányzati döntések születnek.

A magyar kormány úgy hoz nagy jelentőségű döntéseket, úgy vállal jelentős pénzügyi kötelezettségeket, hogy erről a szociális partnereket meg sem kérdezi, miközben például a hitelt nyújtó nemzetközi pénzügyi szervezet felé ezt kommunikálja. De a munkavállalók képviselőinek mellőzését tapasztalhatjuk az euró bevezetésének, illetve az unió magyar soros elnöksége előkészítésének folyamatában is.

Kedves barátaim!

A mögöttünk álló 20 év tapasztalata, az előttünk álló kihívások mind azt erősítik, hogy csak párbeszéddel és összefogással leszünk képesek előrelépni.

Tévednek azok, akik a válság elmélyülésétől várják a reformok elindítását és szükségességét, de ennél is nagyobb azok felelőssége, akik a lehetséges szereplők közül csak a nekik tetszőket vagy a számukra közel állókat tekintik partnernek.

A szakszervezetek szerepvállalására ma minden korábbinál nagyobb szükség van. Miközben a gazdasági válság szinte minden terhe a munkavállalókra nehezedik, a munka világában továbbra is gyakori a jogi normák megsértése, és már-már elviselhetetlen az informális gazdaság kiterjedtsége.

Ugyanakkor azt is tapasztaljuk, hogy válság ürügyén egyre nagyobb a nyomás a munkavállalókon.

A rugalmasság jelszava alatt a munkaadók egy jelentős része olyan munkarendet vezet be és alkalmaz, aminek következtében a dolgozók bére még a legelemibb szükségletek kielégítését sem biztosítja.

De nem csak a munkahelyeken van szükség ránk, – bár vannak, akik a nagy társadalmi kérdések eldöntésében nem tartják a szakszervezeteket legitimnek – nem hagyhatjuk azt sem, hogy a nagy sorskérdések a munkavállalók beleszólása nélkül dőljenek el. A szakszervezetek legitimációjának egyre gyakoribb megkérdőjelezését visszautasítjuk, készen állunk felhatalmazottságunk bemutatására és jogaink megvédésére.

Tárgyalóasztalhoz szólítunk ezért minden érintettet, hogy vitassuk meg közös dolgainkat, hozzuk létre azt a társadalmi-gazdasági közmegegyezést, ami szükséges ahhoz, hogy hazánk ne időzzön sokáig a sereghajtók táborában és ne ölbe tett kézzel várja az ismételt, illetve további külső segítséget. A költségvetés konszolidációja, de az európai közös valuta bevezetése sem képzelhető el társadalmi összefogás nélkül.

Mindezt azért mondom el, hogy erőt merítsünk és összefogással, együttes munkával dolgozzunk azon, hogy a magyar munkavállalók – és minden állampolgár – érdekeit pártatlanul, aktívan és következetesen képviseljük.

Ehhez kívánok mindannyiunknak jó munkát, sok erőt és kitartást!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!